

แยแล้ว..สารก่อมะเร็งฟุ้งทั่วกรุงเทพ / สาลินี หัมพิลา - รายงาน

"ทีมวิจัยนำร่องเก็บตัวอย่างฝุ่นในกรุงเทพฯ มาวิเคราะห์ผลก่อน พบสารก่อมะเร็งสำคัญกระจายอยู่ในอากาศ โดยเฉพาะเบนโซเอไพรีน ซึ่งมีศักยภาพก่อมะเร็งสูงสุด ไม่ว่าจะเป็น มะเร็งระบบทางเดินหายใจ มะเร็งปอดและมะเร็งผิวหนัง"

ดร.ศิวัช พงษ์เพียจันทร์ นักวิจัยจากหน่วยวิจัยชีวธรณีเคมีและการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ม.อ.) กล่าว

สารก่อมะเร็งพีเอช (PAHs) เป็นกลุ่มสารเคมีหลายร้อยชนิด เกิดจากการสับตบไม่สมบูรณ์ไม่ว่าจะเป็นควันพิษจากเชื้อเพลิงรถยนต์ หรือไฟไหม้ป่า จากการวิจัยพบว่า มีสารก่อมะเร็ง 15 ชนิดที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

การเก็บข้อมูลในพื้นที่กรุงเทพฯ ทีมวิจัยติดตั้งอุปกรณ์ตรวจวัดคุณภาพฝุ่นละอองและก๊าซชนิดกบในหยก 1 สำหรับเก็บข้อมูลที่มีความสูงระดับ 1 (บริเวณชั้น 4-5 ของอาคาร) และความสูงระดับ 2 คือบนยอดตึกซึ่งมีความสูงราว 154 เมตร สำหรับความสูงระดับ 3 ทีมวิจัยได้รับการเอื้อเฟื้อสถานที่จากอาคารในหยก 2 โดยใช้เวลา 3 วัน เก็บข้อมูลต่อเนื่องทุก 3 ชั่วโมง

ผลการเก็บข้อมูลและสกัดฝุ่นในกรุงเทพฯ พบสารก่อมะเร็งทั้ง 15 ตัว โดยเฉพาะสารเบนโซเอไพรีนที่ความสูงระดับที่ 1 และระดับ 2 มีปริมาณสูงกว่ามาตรฐานสากล EPAQS ของอังกฤษ 2-3 เท่า

ที่มา : <http://www.bangkokbiznews.com/>

"จากผลวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเบื้องต้น พบว่าสารก่อมะเร็งจากการลอยตัวขึ้นของมวลอากาศด้านล่าง คาดว่า มาจากไอเสียของยานพาหนะ อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องเปรียบเทียบกับตัวแปรอื่น ไม่ว่าจะเป็น อุณหภูมิ ความเร็วลม อากาศ ความเข้มของแสงอัลตราไวโอเล็ตหรือรังสียูวี เพื่อที่จะแปรผลให้สมบูรณ์" นักวิจัยจาก ม.อ. กล่าว

เมื่อเปรียบเทียบงานวิจัยลักษณะเดียวกันในเมืองเบอร์มิงแฮม ประเทศอังกฤษ พบว่า ฝุ่นที่กรุงเทพฯ มีสารก่อมะเร็งพีเอช โดยรวมมากกว่าการสำรวจในเบอร์มิงแฮม 2-3 เท่า

นักวิจัย กล่าววว่า แม้สารก่อมะเร็งในอากาศที่สำรวจพบปริมาณสูงกว่ามาตรฐาน แต่ยังไม่สามารถสรุปได้ว่าส่งผลต่อสุขภาพได้ชัดเจน เนื่องจากต้องนำปัจจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นตัวแปร

เช่น คนที่ต่อสู้อากาศที่มีสารก่อมะเร็งมาก หากออกกำลังกายสม่ำเสมอรับประทานอาหารมีประโยชน์ รู้จักดูแลสุขภาพตัวเอง ก็อาจจะมีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคมะเร็งต่ำและมีชีวิตยืนยาวได้

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของ**โครงการ เคาเป** (CAPE: Characteristics of Atmospheric Profile and its Effects on variation of air pollutant in Thailand) เป็นความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยเริ่มตั้งแต่ ค.ศ. 2550 มี **ดร.สุรัตน์ บัวเลิศ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย** เป็นหัวหน้าโครงการ

ติดชีพให้รถสื่อสารกันอัตโนมัติ / จุฬารัตน์ ทิพย์นำภา - รายงาน

รถแห่งอนาคต นอกจากจะขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าแทนน้ำมันแล้ว ยังส่งข้อมูลระหว่างกันได้อัตโนมัติ เช่น เตือนให้ระวังแยกถัดไปมีอุบัติเหตุ

เซนเซอร์ไร้สายเป็นอุปกรณ์ฝังตัวที่จำเป็นสำหรับการพัฒนา

ระบบจราจรอัจฉริยะ โดยจะเพิ่มความสามารถให้รถยนต์ที่อยู่บนท้องถนนแต่ละคันในการรับข้อมูลสภาพการจราจรในขณะนั้น เช่นเซนเซอร์ที่มีประสิทธิภาพจะต้องประมวลผลเร็ว ต้นทุนติดตั้งถูกและเหมาะสมกับการใช้งานจริง

ดร.พันธ์ศักดิ์ ศิริรัชชพัฒน์ ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค) กล่าวว่า เนคเทคร่วมกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยโครงการห้องปฏิบัติการวิจัยร่วมเครือข่ายเซนเซอร์ไร้สาย ได้พัฒนาเซนเซอร์รองรับการใช้งานด้านต่างๆ อาทิเช่น การเกษตร การเตือนภัยพิบัติ และเซนเซอร์เพื่อการจราจร ซึ่งพัฒนาสำเร็จแล้วและติดตั้งบนรถวิทยุบังคับ เพื่อทดสอบประสิทธิภาพในสถานการณ์จำลอง

นายจิรศักดิ์ รัชฆาขุม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ม.อ.) กล่าวว่า "มัลติ ฮอป" (Multi hop) เป็นระบบต้นแบบจำลองการแลกเปลี่ยนข้อมูล

ระหว่างรถแต่ละคันผ่านเครือข่ายไร้สาย หรือไวเลสเน็ตเวิร์ค จากอุปกรณ์เซนเซอร์ที่ติดตั้งอยู่ในรถ

เมื่อรถแต่ละคันสามารถสื่อสารถึงกัน ก็จะช่วยลดความเสี่ยงของอุบัติเหตุ และปัญหาการจราจร

เครือข่ายมัลติ ฮอป สามารถควบคุมรถได้ในกรณีฉุกเฉิน รวมถึงตรวจสอบล่วงหน้าขณะเปลี่ยนเส้นทางเดินรถ เพื่อลดอุบัติเหตุจากกระชกบด ที่ผู้ขับขี่มองไม่เห็น

เครือข่ายดังกล่าวยังช่วยเพิ่มความสามารถในการควบคุมสภาพการจราจรผ่านอินเทอร์เน็ต สามารถค้นหาและระบุตำแหน่งอุบัติเหตุได้แม่นยำ โดยส่งข้อมูลไปยังศูนย์ควบคุม หรือส่งข้อความไปยังรถที่อยู่บริเวณใกล้เคียงได้ด้วย

ปัจจุบันทีมวิจัยได้พัฒนาระบบเครือข่ายต้นแบบขนาดเล็ก ประกอบด้วยเซนเซอร์ไร้สายติดตั้งบนรถบังคับวิทยุ และโปรแกรมควบคุมการทำงานของศูนย์ควบคุมหลัก และจุดเชื่อมต่อสัญญาณ ซึ่งรองรับการส่งข้อมูลถึงกันจากการทดสอบในระยะใกล้พบว่า ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

"เทคโนโลยีดังกล่าวสามารถเชื่อมต่อกับสัญญาณดาวเทียม หรือจีพีเอสเพื่อให้ระบุตำแหน่งแม่นยำยิ่งขึ้น แต่การติดตั้งอุปกรณ์รับสัญญาณจีพีเอสมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าการควบคุมด้วยเครือข่ายไวเลส" นายจิรศักดิ์กล่าว

ที่มา : <http://www.bangkokbiznews.com/>